

සාලිත ගණේවන්.

මාතෘකාව අසාමාන්‍ය කුතුහලය දහවන පුළුස්. මේ-වැනි මාතෘකාවක් දමන්නට සිතුවේ පොතක් ගැන සටහනක් ලිවීමටය. පොතේ නම ඉලපත, බාලදිය, කොස්ස සහ පිරිත් නූල. පොතේ කතුවරයා මෙලබරින් නුවර වෙසෙන පුවිණ දේවන ඩී.බී. කුරුප්පු මහතාය.

පොතේ මාතෘකාව පොතේ අන්තර්ගතයට හොඳින්ම ගැලපෙන බවය මට සිතෙන්නේ. ලාංකික සමාජය තුළ සම්මත සිරිත් විරිත් ආචාර ධර්ම හා සම්ප්‍රදායන් විචාර ක්‍රීඩියෙන් විමසා බලා තීරණය ලෙස ඒවාට පහර දෙන පාඨක කල්පනාව ප්‍රමුද්‍රවන ලිපි දහයක් මේ පොතට ඇතුළත් වෙයි. ඩී.බී. තීරණයට ඉදිරිපත් කරන වඩා ස්වාධීන අදහස් කියවන විට මට මැවී පෙනුණේ කුසිසියේ ඉලපත අතට ගෙන පැස්සා දොරෙන් ගෙට ගොඩවූ බල්ලා එලො දමන ගැමියෙකුගේ ස්වරූපයයි.

කතුවරයාම පවසන පරිදි මේ පොත ඔහු විසින් ලියා පළ කරන තුන්වන ලිපි එකකුයි. 2012 දී හා 2015 දී අනුපිලිවෙලින් පළ කරන ලද "පිරිමි ජාතිය උතුම් ජාතිය" හා "යන්තිවේදන සංග්‍රාහණිය" යන පොත් දෙකේ තීරණය ලෙස ඉදිරිපත් කළ ස්වාධීන විචිතනය ඉලපත අතට ගත් මේ තුන්වන පොතෙන් ද ලිපිබහු වන බව කිවමනාය.

පොතේ පළමු ලිපිය වන ඉලපත-බාලදිය-කොස්ස හා පිරිත් නූල වෛද්‍යවරයාකුගේ ලෙඩුන් බලන කාර්යයේ එල්ලා ඇති පින්තූරයක් ඇසුරෙන් කතුවරයා තුළ පහළවුණු හැඟීම් තීරණය කරන ලිපියකි. එම වෛද්‍යවරයාගේ පියා සමාජයේ පහත් යයි සම්මත කළ කොටසක රැකියාවක නිරතවූවකි. නම පියාගේ ඔහුගේ කුලයේ රැකියාවක් සමාජය මගින් පිලිකුල් කරන බව ලොවට කියාපෑමටය අර වෛද්‍යවරයා එම පින්තූරය එල්ලා තැබුවේ. මේ පුවත කතුවරයා කෙලින්ම ලැබූ අත්දැකීමක් නොවේ. මේ පුවත අරඹන පුවත් පතක පළවූ ලිපියක් කියවූ තැනැත්තකුගෙන් උනන්දු නොමැතිව පොතේ කල්පනාවට ලක් කිරීමෙන් පළවුණු හැඟීම් අනුව ලියුවකි.

මේ උපක්‍රමය කතුවරයා පොතේ හැම ලිපියක් ලිවීමේදීම අනුගමනය කර ඇති බව පෙනේ. තියුණු විචාරයකින් හා දැනුමකින් වැඩිම හා අත්දැකීමෙන් ඔප්පුණු බහුලාභකාරයක් ඇති කතුවරයා අවධානය සමාජයේ සෑම තැනකටම යොමු වෙයි.

පොතේ දෙවන ලිපිය වන හතර රියන් පවුලක් යන්න නිටපු ඕස්ට්‍රේලියානු අතමැතිවරයකු වූ ගත් විට්ටි ගේ තීරණ වූ මාතරටී විට්ටි ගේ චරිත කතාව කියවා කතුවරයා තුළ පහළ වූ සිතිවිලි ඇසුරෙන් ලියුවකි. නමක මගිම හැඟීම් ලිපියද ඉතා සිත්ගන්නා පුළුස්. මේ ලිපිය සඳහා කතුවරයා ගේ කල්පනාව ප්‍රමුද්‍රවන්නේ සුළු සිදුවීමකි. බොහෝ කලක් ඔවුනොවුන් නොහඳුනන අයකුමගේ සිටි අකල්පනය ඔහුගේ නම කියා

ඇමතීමෙන් ඇතිවූ වෙනසක් ඒ තුළින් පිහිටුන කල්පනාවක් මේ ලිපියට පාදක වෙයි.

දේශපාලකයන් ඇතුළු ලොකු මිනිසුන් කෙටි නමටලින් ඇමතීමේ විශේෂතා දැරුවන්නට නම් තැබීමේ මෝස්තර. තම තමන්ගේ කුලය ඉස්මතු වන පිරිදි එකම සිංහල වාසගම ඉංග්‍රීසියෙන් ලිවීමේදී අත ඇතුරු වෙතස් කිරීමේ විලාසිතාව, නමේ මුලකුරු වලින් පමණක් පුද්ගලයන් හැඳින්වීමේ සිරිත, එකම නම විවිධ පුද්ගලයන්ගේ සමාජ තරාතිරම අනුව වෙනස-

ජයටත් වැඩක් වන ආකාරයට කළ යුතු දෙයකි. නැතහොත් එයින් සිදුවන්නේ ජාතියක් සතු කාලය හා ධනය සමඟ මනන්ධිය ද අපගේ යැවීමකි. (පිට 88)

මේ පොතේ එක "වාරණ සංස්කෘතිය" යන ලිපිය ගතානුගතික මතවල එල්ලා ගත් සිංහලයන් කෝප කරවන්නක් යයි මට සිතේ. දෙබරුවලට ගල් ගැසීමට බිය නැති කතුවරයා තම ස්වාධීන අදහස් පළ කරන්නේ ඕනෑම අභියෝගයකට මුහුණ දීමට සූදානම්වය. වසර දෙදහස් හයසියයකට ආසන්න සිංහල සංස්කෘතිය තනාම පැණවූ වාරණය කළ සංස්කෘතියක් ද යන ප්‍රශ්නය පාඨකයාගේ සිතිවිලි

වන්නේ ක්‍රියිතියාති විචාන මංගල උත්සවයක දක්නට තිබුණ බොද්ධ සිටියකි. උදේ හවා පන්සලේ දාසකයන්ට අර්ථයෙන් රීරීමයෙන් අනුගායනා කරන වේදිකා මත අප සතු දහමේ බොද්ධ සංස්කෘතියක් වර්ණනා කරන බොද්ධයන්ට කළ නොහැකි දෙයක් එම මනාල සුවල ඉටු කළ බවක් කතුවරයා දකින්නේ මේ ලිපියට පාදක කරගෙන ඇත්තේ එම ක්‍රියිතියාති විචාන මංගල උත්සවය පිලිබඳව මෙලබරින් නුවර සිංහල පුවත් පතක පළවූ ලිපියක් කියවීමේදී කතුවරයාගේ සිතට ගැඹුණු සිතිවිලිය.

ඩී.බී. කුරුප්පු මහතා ගේ මෙම පොතට ඇතුළත් වන නවත් ලිපියක මාතෘකාව "අපභාසා සෝතිනි පෘඤ්ඤා" ය. එය කොළඹ නාලන්දා විද්‍යාලයේ ආදර්ශ පාඨයයි. විවිධ විෂයන් පිලිබඳ අරුත් සගවා ලිවීමේ හපන්කමක් ඩී.බී. ඊ. ආන. අරුත් සගවා ලියවී ඇති මේ ලිපියෙන් කතුවරයා අදහස් කරන දේ තීරණවලට වටහා ගන්නට මම අසමත් වීම. එයට හේතුව එම ලිපියේ සඳහන් වන උගත් මෝඩයන්ගේ නොයට මාත් අයත් වන තියාදුයි නොදැනීම.

මේ පොතේ ඇතුළත් වන "හෂා මර්ධනය හා සාහිත්‍ය ඝාතනය" නමැති ලිපිය අපගේ අවධානයට ලක්විය යුත්තකි. අවියන් බස් වහරින් හා අසිංහලයෙන් ලියන කියන විෂයන්ගෙන් හෂා මර්ධනයට වන හානිය කතුවරයා නිදසුන් සහිතව පෙන්වා දෙයි. හෂාවක් යනු ගලා යන ගඟක් මෙන් වෙන් වන දෙයකි. විසරණ වරටකින් හෂාවේ වර්ධනය හරස් කළ නොහැකිය.

ලෝකයේ තාක්ෂණය දියුණුවත් සමඟ නව අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා අයත් වචන නිපදවීමට සිදුවෙයි. එවැනි අවස්ථාවක අතැම වට සිංහල කටට පුරුදු නොවන බවක්ද පෙනී යා හැකිය. මෙහිදී කතුවරයා ගෙනහැර දක්වන ඇතැම් උදාහරණ වලට ඇතැම් අයකු එකඟ නොවිය හැකිය. නිදසුනක් වශයෙන් අපභාසානාම යන ප්‍රශ්නවලට සහ වචනවල කියවීමේ අසිංහල බවක් ඇතැයි මටනම් නොවැරදි-ය. ඒ ඒ කාලයේ උතුරු විසින් විහරන සම්මතය නිරූපදී විසරණය ලෙස පිලිගත යුතුයයි සිදුත් සගවා කතුවරයාද පවසා ඇත. (අනුරූප් ජේ පියෙ-බණන්) කතුවරයා මේ අදහස පිලිගන්නා දෙයක් පිරිමි ජාතිය උතුම් ජාතිය පොතේ 123 වියට ලියා ඇති රූකියක් පැහැදිලි වෙයි. එහෙත් එම අදහසට පටහැනි මතයක් හෂා මර්ධනය ගැන ලියන විට ඉස්මතු වෙයි.

සිංහල සාහිත්‍ය සංහාරය ගැන අදහස් පළ කරන කතුවරයා ලංකාවේ සුප්‍රකට ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශකයකුට තීරණය ලෙස පහර දෙමින් ඔහුට සාහිත්‍ය ඝාතක සහතිකය ලබා දෙයි. එයට හේතුව ලෙස ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ ඔහු විසින් ආරම්භ කළ නව ව්‍යාපෘතියක් වන වසවේ නොදුම නවකතා අන්විටපතට ගිවිසන සම්මානය සඳහා ඕස්ට්‍රේලියාවේ වසන සිංහල ලේඛකයන් දෙදෙනෙකු ලියූ නවකතා තෝරා ගැනීමයි. එම නවකතා දෙස නොදුම නවකතා ලෙස තෝරාගැනීම තුළින් ශ්‍රී ලංකාවේ නවකතාව මෙතරම් දුබල තත්වයකට පත්ව ඇත්දැයි කතුවරයා ප්‍රශ්න කරයි. තමන්ට රුචි නොවූ නිසාම නවකතාවක් උසස් කොට නොසැලකීම සාහිත්‍ය විචාරකයකු සතු ගුණාංගයක් නොවිය යුතුය යන්න මගේ අදහසයි. මේ කරුණ නිසාම එම විචාරකයාට සාහිත්‍ය ඝාතක සහතිකයක් ලීමට කතුවරයා තීරණය කරන්නේ ඔහු සමඟ ඇති පෞද්ගලික ආරෝපිත නිසාද යන පැහැස මගේ සිතට නගී.

මේ සටහන කියවන පාඨකයන් තුළ ඩී.බී. කුරුප්පු මහතාගේ පොත කියවීමට කුතුහලයක් ඇතිවුවහොත් මගේ අරමුණ ඉටුවූ බව මට සිතෙයි. කතුවරයාගේ අරමුණ ද එයම බව මට විශ්වාසය.

ඉලපත අතට ගත් ඩී.බී.

"වන ආකාරය, සිංහල නම් ඉංග්‍රීසියෙන් උච්චාරණයේදී පෙනවන විලාසිතා ආදී විවිධ කාරණා දෙස කතුවරයාගේ විමසුම් ඇසා ගියෙහෙයි. මෙවැනි ලිපියක් කියවන පාඨකයා තියුණු ආත්මාදියක් ලබයි.

"පිරිත් නූල" නමැති ලිපියද බොද්ධයන් නොදැක හෝ නොසිතා පිලිපදින ඇතැම් සිරිත් විරිත් දෙස විචාරාත්මයෙන් බලන පාඨකයන් ගේ කල්පනාව ප්‍රමුද්‍රවන අතහා විග්‍රහයකි. කතුවරයාගේ ම වෙනත් පොතක කවරයක තිබූ වැඩියක් මට සිහි වෙයි. එනම් "ඔහු දෙබරුවලට ගල් ගසන්නට හේලි නොවන බවය".

මේ පොතේ "ජාතික ස්මාරක" නම් ලිපියක් ඇත. ශ්‍රී ලංකාව පුරා ඉදිකර ඇති විවිධ ප්‍රසිද්ධ පුද්ගලයන්ගේ ස්මාරක හා රටට සේවයක් කළ අය අනුස්මරණය කිරීමේදී අනුගමනය කළ යුතු දේ පිලිබඳව කතුවරයා අපගේ අවධානය යොමු කරවයි. ඒ ලිපියේ පාඨක අවධානය යොමු විය යුතු තැන් කිහිපයක් කතුවරයාගේ වචනයෙන් මෙසේ දක්වා ඇත.

"නැත නැත ඉදිරි ඇති පිලිදි හැම එකක්ම ජාතියේ අවශ්‍යතාවට එසේ පැණ නැඟුණු ඒවාද යන ප්‍රශ්නය මතු කළ යුතුය. මට තේරෙන හැටියට සමහරක් කාටවත් ඕනෑ නැති ඒවාය. (පිටු 85)

"ස්මාරක හෝ ස්මරණ වූ කලී රටටත් සමා-

අවධි කරවයි. බොහෝ තැන්වලදී සම්ප්‍රදාය බිඳගෙන ගිය කුමාරතුංග මුනි දාස පැවිටිවන පවා ළමුන්ට පාඨම් උගන්වන්නට යාමේදී "හතරවි" සංස්කෘතියට හසුවියේ යයි කතුවරයා සිතයි. කුමාරතුංගයන්ගේ ප්‍රකට ළමා කවියක් නමින් සිතන අයුරෙන් සංයෝධනය කරන්නට කතුවරයා සිතයි. ඒ පහත දැක්වෙන අයුරෙනි.

මේ කෙසේ බොහෝ - පැණි දොඩම් තිබේ නැතිවී මටයි - ගෙඩි දෙකක් ඇති වැඩිය කඩන නරක ළමයි ගෙම නොවේ අපි

මෙහි අත පද දෙක පහත සඳහන් අයුරින් වෙනස් කරන්නට කතුවරයා සිතයි.

ඉතිරි හරිය බිමට කඩල අකල පහළ නැතිවලට මල්ලිලාට බෙදා දෙමු අපි

මේ නිදසුනෙන් පෙනී යන්නේ ඩී.බී. කුරුප්පු මහතාගේ ස්වාධීන විචිතනයත් සම්මතයට පටහැනිව නම අදහස් නොබියව සාධක සහිතව ඉදිරිපත් කිරීමේ එකිනර බවත්ය. මේ වූ කලී දේබකයෙකු ගේ පරිණත බව හා විනිෂ්ඨ විචිතනය පෙන්වන ලකුණකි.

"ලක්ෂ එකහමාරේ පරිවර්තනය" නමින් ඇති ලිපිය පාඨකයාගේ කට කොනක සිතහවක් නගන්නකි. එය සදාස සිතහවක් ද තීරණය සිතහවක්ද යන්න තීරණය කිරීමට පාඨකයාට බාර දෙමි. පොත් පරිවර්තනය කරන්නට ගොස් තමන් මුහුණ දුන් අත්දැකීම් හා හැල හැස්පිම් රසමුසු තැන් අවසාප් ලෙස කතුවරයා විසින් මේ ලිපියේදී හෙලි දරුවී කරයි.

මේ පොතේ අවසානයේ ඇති කෙටි ලිපිය "ශ්‍රී ලංකාවේදී ක්‍රියිතියාති බොද්ධයන් සිටිති" යනුවෙන් නැගුවා ඇත. ඒ ලිපියෙන් විස්තර

Advertisement for Tripple Gem Video & Audio Production. Includes text: 'Tripple Gem Video & Audio Production Videography and Photography', 'Keep your memories forever', 'Weddings Parties Functions', 'Vijitha Tel- 0412 083 876/ 94495635'. Features an image of a video camera.